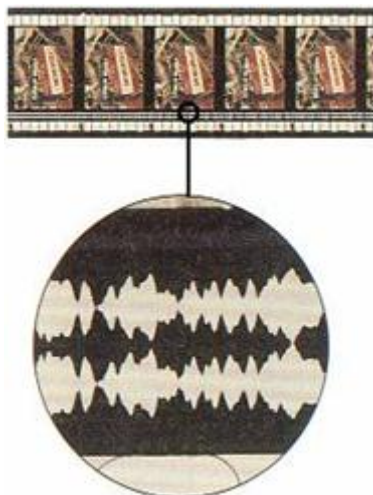

Záznam zvuku

Po vyvolání a příslušném zpracování je do [filmového pásu](#) vložen zvukový záznam buď na magnetické nebo na optické pásce (viz obr. 223). Optická stopa zaznamenává zvukový signál jako vlnitý obrazec na jednom okraji [filmu](#) (na druhém, než je perforace filmu). Během promítání prochází touto stopou světelný [paprsek](#), který jehož [jas](#) je převáděn na audiosignál a přenášen do [reproduktoru](#).

Obr. 223

Některé 16milimetrové kamery zaznamenávají [zvuk](#) přímo na film pomocí [mikrofonu](#) připevněného na kameře. Vzhledem k tomu, že [pohyb](#) filmu není plynulý (film se zastavuje pro expozici), zatímco [záznam zvuku](#) musí být plynulý, je zvuk náležející danému políčku zaznamenáván o 26 rámečků dále na filmu. To ale velmi znesnadňuje zpracování filmu, a proto ve většině profesionálních filmů je zvuk zaznamenáván odděleně.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.